וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי
כסף וכלי זהב ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים
גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני
עבדי פרעה ובעיני העם ויאמר
משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך
מצרים ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור
פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר
אחר הרחים וכל בכור בהמה והיתה צעקה
גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה
וכמהו לא תסף ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב
לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
יהוה בין מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך
אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם
אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה
בחרי אף ויאמר יהוה אל משה
לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ
מצרים ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה
לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל מארצו ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר
החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם
לוחדשי השנה דברו אל כל עדת ישראל לאמר
בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית
אבת שה לבית ואם ימעט הבית מהיות משה
ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת
איש לפי אכלו תכסו על השה שה תמים זכר בן
שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו
והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת
ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם
ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות
על מרורים יאכלהו אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל
במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו
ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר
באש תשרפו ובכה תאכלו אתו מתניכם חגרים
נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו
בחפזון פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ מצרים
בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים
מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני יהוה והיה הדם לכם לאת על הבתים
אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עליכם